

SKEPTIKOT KUMMITUSJAHDISSA

— TEKSTI JA KUVAT: RISTO K. JÄRVINEN —

Mustion linnan oppaan Kerstin Ilanderin vastaus talon haamuista kyselleille skeptikoille oli sama kuin lapsiryhmille: "Kummitusjutut kerrotaan viimeisessä huoneessa. Pitää jaksaa kiltisti sinne asti."

Ruokasalissa syötiin vain arvovieraiden kanssa. Pöydällä olevan koristepossun äänisummerilla kutsuttiin palvelusväki rivakasti paikalle.

Kartanon nykyinen omistaja linnanhera Magnus Linder IV on hänet itse pikkupoikana talossa kulkemassa nähnyt.

"Pakko uskoa," Ilander hymähtää.

Linnan ylimmässä, nykyään suljettuna olevassa kolmannessa kerroksessa asuu mystinen "harmaa rouva". Hänestä löytyy vain vähän tietoa. Aaveen varjo on joskus havaittu kartanon valkoisessa muurissa.

Aikanaan Suomen rikkain mies, kamariherra Hjalmar Linder, kummittelee kuulemma heti talon ensimmäisessä huoneessa alakerrassa. Hänen haamuunsa on nähty istumassa työpöydän ääressä keskellä kirkasta päivää. Hjalmar menetti kaiken

omaisuutensa, kun hän esitti punavankien vapauttamista ja palauttamista töihin ja joutui sen takia epäsuosiin. Hän teki itsemurhan vuonna 1921 – tämä tapahtui tosin kaukana Mustiolta: Marseillessa, Ranskassa.

"Neljä kummitusta. Riittääkö?", Ilander kysyy.

Skeptikoille riittää, mutta lapsille tämä ei Ilanderin mukaan useinkaan riitä. Onneksi on olemassa myös viideskin kummitus, joka löytyy päärakennuksen vierisestä valkoisesta kivitallasta, nykyisestä hotellista. Siellä riehuu... ei kummitus, vaan tavallinen poltergeist. Räyhähenki meluaa, häiritsee ja pistää huoneet epäjärjestykseen.

"Tämmöinen tyyppi asuu myös minun kotonani vakituisesti", Ilander naurattaa skeptikoita.

SKEPSIKSEN KEVÄTRETKI suuntautui tänä vuonna Fiskariin sekä kummituksistaan kuuluisaan Mustion linnaan Raaseporiin. Mustion linna on itse asiassa kartano, jonka rakennukset on rakennettu 1783-1792. Kartanon nykyisen päärakennuksen rakennutti ruukinpatruuna Magnus Linder II, ja sen suunnittelivat Erik Palmstedt ja Christoffer Friedrich Schröder.

Kartanon päärakennus toimii nykyään museona. Skeptikoita kierrättänyt Kerstin Ilander ilahdutti epäilijöitä asiantuntemuksellaan, hauskoilla anekdooteilla ja lopuksi myös kummitustarinoina. Museoviraston johdoksella alkuperäiseen kuntoon restauroidut ja konservoidut kustavilaiset kalusteet, kaakeliuunit, maalaukset, tapetit ja parkettilattiat tuli käytyä perin pohjin läpi.

"NELJÄ KUMMITUSTA. RIITTÄÄKÖ?"

"KUMMITUSLINNAN" VIIMEINEN HUONE on toisen kerroksen ruokasali. Siellä Ilander viimein kertoo, että kartanossa "vaikuttaa" neljä kummitusta.

Korkea-arvoisten yöpyjien vierashuoneena toimineesta "kuninkaan huoneesta" kuuluu öisin laahaavia askeleita. Ilanderin mielestä askeleet ovat Ruotsin kuninkaan Kustaa III:n, joka salamurhattiin Tukholmassa samana vuonna 1792, kun kartano valmistui. Kustaa III oli myös yöpynyt keskeneräisessä kartanossa 1788 paetessaan Anjalan liiton miehiä takaisin Ruotsiin, kun hänen armeijansa oli vastahakoinen sotimaan Venäjää vastaan.

"Koska upseerit pettivät kuninkaan pahasti, hän kävelee täällä edelleen raskain askelin, yli 200 vuotta myöhemmin."

Kustaa III:n aave sai naisseuraa myöhemmin, 140 vuotta sitten. 1800-luvun lopulla ilmestyi Ilanderin mukaan suureen juhlasaliin "valkopukuinen daami". Joidenkin "lähteiden" mukaan hän on 1864 kuollut Anna Charlotta Elisabet Hisinger, Magnus Linder III:n käly. Siellä hän kävelee edelleen palava kynttelikkö kädessään.

Uutta ja vanhaa. Museoviraston panos talon restauroinnissa on ollut merkittävä. Valtiovalta määrää, omistaja maksaa.